

Kol Jákov - Az orthodoxia hírei

Kiadja: Magyarországi Autonóm Orthodox Izraelita Hitközség

Felelős kiadó: Deutsch Róbert • Főszerkesztő: Cseh Viktor • 1. évfolyam 13. szám

Tények és félreértések a hitközségi örökjáradékkal kapcsolatban

Az elmúlt hetekben a hitközségeknek járó állami örökjáradék újraelosztásától hangosak a zsidó és nem-zsidó orgánumok egyaránt. A téma heves indulatot váltott ki a közönségből, melynek fő oka elsősorban az információhiányból fakadhat, hogy a legtöbben nem ismerik az előzményeket és az ügy részleteit. A kedélyek csillapítása érdekében Deutsch Róbert elnök úr az elmúlt évekről összegyűjtötte a témában fontosabb dokumentumokat, így például Deblinger Eduárd korábbi MAOIH elnök 2017. március 9-ei levelét a Mazsihisz vezetéséhez, melyben felidézi a Mazsihisz egy 2014-es közgyűlésének azon döntését, melyben elfogadta, hogy a járadékból Hitközségünknek a kb. 10% helyett 19,96% járna. Ennek ellenére, a korábban folyósított összeghez képest a különbözetnek eleinte csak egy töredéke került átutalásra, végül pedig semmi. Szintén felidézésre került a korábbi elnök úr egy március 24-én kelt levele, melyet a Mazsihisz együttműködésének hiánya szült, s melyben Hitközségünk akkori vezetése kilátásba helyezte, hogy ha a helyzetre záros időn belül nem találnak megoldást, úgy az ügyet Bét Din elé viszi, illetve fontolóra veszi a Mazsihiszből való kilépését. Utóbbi 2018. március 15-én, a közgyűlésen megjelentek elsöprő többségű szavazatával megtörtént és az Orthodoxia kilépett a Mazsihisz szövetségéből, most pedig a Mazsihisz folytonos hárártása mellett, a négy évvel ezelőttieknek megfelelően a Hitközség kénytelen volt Bét Din elé vinni a források újraelosztásának ügyét.

A Bét Din intézménye a szent és egyetlen Tóránk alapján hozza meg döntéseit és javaslatait. A Talmud pedig úgy magyarázza, hogy a Tóra egyik fő célja a béke megteremtése: „Útjai kellemesség útjai és mind az ösvényei béke.” (Mislé 3:17.) Mi sem kívánunk többet az igazságosságnál és békénél.

1+1% FELAJÁNLÁS

Ha Önöknek is fontos elődeink hagyományainak megtartása és a jövő nemzedékének való átadása, akkor kérjük támogassa a MAOIH munkáját adója 1+1%-ának felajánlásával. Köszönjük!
Technikai szám: **0107**

Magyarországi Orthodox Chevra Kadisa Alapítvány adószáma: 18742404-1-42

Amerikai Alapítványi Iskoláért Alapítvány adószáma: 19700557-1-42

HETISZAKASZ:

BÁMIDBÁR

פרשת במדבר

„Ki-kí zászlajánál,
atyáik háza
jelvényeivel
táborozzanak Izrael
fiai; távolról, a
gyülekezés sátora
körüli táborozzanak.”

LUÁCH

Május 14.

Szombat
bejövetele: 19:54

Május 15.

Szombat
kimenetele: 21:10

Május 16-18.

Sávuot 1. nap: 19:57
Sávuot 2. nap: 21:14
Sávuot vége: 21:15

Bámidbár (4Mózes 1:1.–4:20.)

„És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj pusztájában; [...]” (4Mózes 1:1.) A Midrás azt tanítja, hogy három dologban adatott a Tóra: tűzben, vízben és a sivatagban.

A történelem folyamán, mint árnyék kíséri végig a zsidó népet, a *möszirusz nefes*, az önfeláldozás. Izrael gyermekei a hitért, a Tóráért mindig készen álltak, hogy a legdrágábbat, az életüket vagy akár a gyermekeik életét is feláldozzák. Őseink vállalták a tűzhalált, a vízbe fojtást, ha a világ népei a hitük, a szent Tóránk elhagyására kényszerítették őket.

Népünknek ezen jellemzője három történelmi eseménynél csúcsosodik ki. Az **első** Ábrahám ősapánknál, akit az Örökkévalóban való rendíthetetlen hitéért, és az ennek való terjesztéséért Ur kaszdímban tüzes kemencébe vetettek. Itt ugyan még csak egy emberről van szó, ezért talán egyedi dolognak tartjuk. A **második**nál, a Sás tengeren való átkelésnél viszont már egy egész nép vágott neki a tengernek a Teremtő parancsolatát követve: „[...] Szólj Izrael fiaihoz, hogy induljanak.” (2Mózes 14:15.) Ez ugyan egy viszonylag rövidebb próba volt, ellentétben a **harmadik** eseménnyel, a pusztai vándorlással.

A zsidó nép hosszú időn át vándorolt a kietlen sivatagban, élelem és víz nélkül, csak az Örökkévaló és Mózes szeretetétől vezérelve.

„[...] Így szól az Örökkévaló: Megemlékezem számodra ifjúkorod kegyéről, menyasszonykorod szeretetéről, hogy követtél engem a pusztában, be nem vetett földön.” (Jirmeja 2:2.)

Ennek a három megpróbáltatásnak – a kemence tüze, a Sás tenger vize és a sivatagi pusztaság – az érdemében kaptuk meg szent Tóránkát, és a *möszirusz nefes* érdemében pedig megmarad Izrael népe az idők végéig (Rabbi Sapira miLublin).

„Vegyétek föl Izrael fiai egész községének összegét [...]” (4Mózes 1:2.) A számlálás által jött le a *Schine* – az Örökkévaló dicsfénye – a népre. Mikor minden egyes ember rájön, hogy ő egy fontos „egy”, aki eldöntheti a világ sorsát, ahogy áll: mindig úgy tekintse az ember magát és a világot, hogy fele érdem, fele bűn. Ha micvát tesz akkor magát és a világot az érdem oldalára dönti, ha fordítva akkor... (Toszefta Kidusin). A számlálás megtérésre ösztönzi az embert, és így lejöhet közénk a *Schine* (SeLo háKajdes).

Gut sábesz!

Paszesz Zev

RABBI GRÜNWARD ELIEZER DÁVID JORCÁJTJA

Idén május 12-ére esik a világhírű szatmárnémeti főrabbi, Ráv Grünwald Eliezer Dávid (1867–1928) évfordulója, sziván 1. A csornai rabbi fiaként látta meg a napvilágot. Testvérbátyja a szintén híres Grünwald Mózes rabbi volt, akit 30 éves koráig kísért végig Csornáról Homonnára, onnan Kisvárdára, majd Husztra. Ezt követően Dunaszerdahelyen lett dájén, majd az ősi Célem hitközség élére került, onnét pedig Felsővisóba, a szatmárnémeti főrabbi-széket 1921-ben foglalta el. Működése alatt a szatmári hitközség hatalmas fejlődésen ment keresztül: korszerű mikve, új chéder épület, a jesivájában 350 bóher is tanult. Írásai a *Sulchán Áruch* 4. részéhez *Keren Dávid* cím alatt jelentek meg. Temetésén ezrek vettek részt, mely alkalomra Románia megnyitotta határait. Emlékéből fakadjon áldás!

